

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. София, 13.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3029** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 8 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по предявен иск от [фирма], ЕИК:[ЕИК], за обявяване на нищожност на съдебен акт – Решение № 800/21.01.2019 г. по адм. дело №13807/2018г., постановено от Петчленен състав на Върховния административен съд (ВАС), Първа колегия. Ищецът твърди, че оспореното решение е нищожно, тъй като е постановено извън компетентността на съда. Сочи, че решението за започване на задълбочено проучване по чл. 82, ал. 3, т. 4 от Закона за защита на конкуренцията (ЗЗК) е от изключителната компетентност на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) и не подлежи на контрол за законосъобразност от съда.

Ищецът- [фирма], в с.з чрез адв. С. и в представена от него писмена защита, поддържа изложеното в исковата молба. Претендира разноси по делото.

Ответникът- Комисия за защита на конкуренцията, в отговор на исковата молба и в с.з. чрез юриск. Кантарев, навежда аргументи за недопустимост и неоснователност на иска. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, платен от ищеца.

Ответникът [фирма], в с.з. чрез юриск. Т., поддържа становище по делото, че исковата претенция е основателна.

Административен съд София-град като обсъди изложеното в исковата молба, становищата на страните и прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

По отношение допустимостта на иска:

Съгласно разпоредбата на чл. 128а, ал.1 и ал.2 от АПК, исковете за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по-нататъшното развитие на производството, постановени от административните съдилища или от Върховния административен съд, могат да се подават безсрочно пред съответния административен съд. Предвид горното, съдът намира, че предявеният установителен иск с предмет обявяване на нищожност на съдебен акт, постановен от Върховния административен съд, е допустим, като е предявен от активно легитимирано лице – по отношение на която съдебният акт е неблагоприятен. По съществуването му, съдът съобрази следното:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

С Решение № 800/21.01.2019 г. по адм. дело № 13807/2018 г, постановено от Петчленен състав на ВАС - Първа колегия е отменено Решение № 10365/3.08.2018 г., постановено по адм. дело № 10793/2016 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, както и Решение № 588/11.08.2016 г. на КЗК по преписка № КЗК/72/2016 г., с което е прието че нотифицираната сделка за придобиване на акции от капитала на [фирма] от страна на [фирма] не попада в обхвата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗК. С процесното решение, е върната преписката на КЗК за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението – да бъде извършена задълбочена проверка по реда на чл. 83 от ЗЗК, като се произнесе по искането за концентрация след извършване на задълбочено проучване и изложи мотиви, че допускането на концентрацията между [фирма] и [фирма] няма да създаде или да засили съществуващото господстващо положение и няма да се възпрепятства в значителна степен конкуренцията на съответния пазар, като спази законовите разпоредби и тези на Методиката за извършване на проучване и определяне на пазарното положение на предприятията на съответния пазар.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е съдебен акт, имащ окончателен характер. С разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е предвидена възможност за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища, извън регламентирания в Глава X на АПК институционен контрол, и извън извънредния способ на отмяна, предвиден в Глава XIV. Легална законова дефиниция за нищожност на съдебно решение липсва – чл. 270, ал. 1 от ГПК, поради което в практиката е прието, че съдържанието на понятието се извлича по тълкувателен път. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези актове на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на правораздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността на съдебния акт. Нищожността на съдебните решения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. С други думи нищожно е това решение, което не отговаря на изискванията за валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление. Липса на волеизявление е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, произнесено е извън пределите на правораздавателната власт на съда или не може да се направи извод за наличие на волеизявление, защото не е изразено в писмена форма, липсват подпис или подписи на съдебния състав под съдебния акт или пък решението е абсолютно неразбираемо и неговият смисъл не би могъл да се извлече дори при тълкуване.

От ищеца се твърди нищожност на съдебното решение поради това, че съдът се е произнесъл извън предоставената му от закона компетентност да контролира административни актове за законосъобразност, но не и за целесъобразност; като решението на КЗК за започване на задълбочено проучване по чл.83, ал.3, т.4 ЗЗК не подлежи на обжалване, поради което Петчленният състав на ВАС не е бил компетентен да дава указания за започване на такава.

Съгласно чл.120, ал.1 от Конституцията на Република България съдилищата осъществяват контрол за законност на актове и действия на административните органи. Съгласно чл.128, ал.1, т.1 АПК, делата по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори са подведомствени на административните съдилища, като компетентността им по отношение на оспорените административни актове в тези производства е уредена в чл.172, ал.2 АПК - съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването. Правомощия на съда при нищожност или отмяна на административния акт са уредени в чл.173, ал.1 и ал.2, като е предвидено, че когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество; а когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед горното, настоящият съдебен състав приема, че ако съдът в нарушение на материалния закон или поради допуснати нарушения на процесуалните правила, включително на чл.83, ал.3, т.4 ЗЗК, е упражнил едно от горните си правомощия, вместо друго, това само по себе си води до незаконосъобразност на решението му, но не и до неговата нищожност. Диспозитивът на решението, чието прогласяване за нищожно се иска, е изцяло съобразен с правомощията на съда по чл.172, ал.2 АПК и установени в чл. 173, ал. 2 предл. второ от АПК при отмяна на административен акт, приложими и в касационното производство на основание чл. 228 от АПК. При постановяването му Петчленният състав на Върховния административен съд не е излязъл извън правораздавателната си власт, поради което и постановеното от него решение не е нищожно.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че решението на ВАС, е постановено в рамките на правораздавателната власт на касационната инстанция и в изискуемия законен петчленен касационен състав. Съдебният акт е в писмена форма и е подписан от съдебния състав, който е разгледал делото. Ясно е изразена волята на съда да се отмени обжалваното пред него съдебно решение на тричленния състав и преписката да се върне на административния орган, като подробни, ясни и разбираеми са и задължителни указания до КЗК, дадените в мотивите на решението.

В обобщение, съдебният акт не страда от пороци, които да обосновават неговата нищожност, а наведените от ищеца аргументи, че съдебният състав се е произнесъл извън предоставената му компетентност, са неоснователни.

Така мотивиран Административен съд София-град, Второ отделение, 31 -и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на [фирма], предявен срещу Комисия за защита на конкуренцията и [фирма], за обявяване на нищожност на Решение №800/21.01.2019 г. по адм. дело №13807/2018 г, постановено от Петчленен състав на Върховния административен съд, Първа колегия.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: